

Sygn. akt I ACa 26/18

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Piotr Wójtowicz

Sędziowie: SA Ewa Jastrzębska

SA Anna Bohdziewicz (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2018 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi G. C.

o wznowienie postępowania

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa – Wojewody (...)

przeciwko G. C.

o zapłatę

zakończoną prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 16 listopada 2017 r., sygn. akt I ACa 601/17

postanawia:

odrzuć skargę.

SSA Anna Bohdziewicz SSA Piotr Wójtowicz SSA Ewa Jastrzębska

Sygn. akt I ACa 26/18

UZASADNIENIE

G. C. wniósł skargę o wznowienie postępowania w sprawie, jaka toczyła się z powództwa Skarbu Państwa – Wojewody (...) przeciwko niemu o zapłatę, a została zakończona wydaniem prawomocnego wyroku w dniu 16 listopada 2017 r. przez Sąd Apelacyjny w Katowicach. We wskazanej sprawie Skarb Państwa domagał się od wnoszącego obecnie skargę G. C. zwrotu części odszkodowania za nieruchomość, wypłaconego na podstawie wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 4 października 2012 r., który to wyrok został następnie zmieniony, a zasądzone na rzecz skarżącego odszkodowanie uległo obniżeniu. Skarżący przede wszystkim odnosi się jednak do sprawy, w której zasądzone na jego rzecz odszkodowanie od Skarbu Państwa, a w szczególności do toku tamtej sprawy po uchyleniu wyroku przez Sąd Najwyższy w wyniku uwzględnienia skargi kasacyjnej i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu. Wskazuje na informacje, jakie - w jego ocenie - skutkowały wadliwym ustaleniem wysokości należnego odszkodowania i powołuje się w tym względzie na pisma Urzędu Miejskiego w S. z dnia 24 listopada 2016 r. i 9 czerwca 2017 r. Z treści przywołanych dokumentów skarżący wywodzi, iż nieruchomość za którą otrzymał

odszkodowanie, miała w rzeczywistości inne przeznaczenie niż zostało to przyjęte na potrzeby wyceny i ustalenia należnego odszkodowania. Z wyводу skarżącego wynika, iż przejęta nieruchomość znajdowała się na terenach objętych planem urbanistycznym rozbudowy S.. Wszystkie dołączone do skargi dokumenty noszą daty sprzed wydania wyroku przez Sąd Apelacyjny w sprawie sygn. akt I ACa 601/17, podobnie jak potwierdzone za zgodność kopie planów.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Skarga została oparta na właściwych przyczynach restytucyjnych wskazanych w art. 403 § 2 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem można żądać wznowienia w razie późniejszego wykrycia prawomocnego wyroku, dotyczącego tego samego stosunku prawnego, albo wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Należy jednak zwrócić uwagę, iż sformułowanie podstawy wznowienia w sposób odpowiadający przepisom art. 401 - 404 k.p.c. nie oznacza oparcia skargi na ustawowej podstawie wznowienia, jeżeli już z samego jej uzasadnienia wynika, że podnoszona podstawa nie zachodzi. Późniejsze wykrycie nowych okoliczności faktycznych i dowodów na gruncie art. 403 § 2 k.p.c. musi dotyczyć takich okoliczności i dowodów, które istniały już w czasie, w którym w toku znajdowało się postępowanie, którego dotyczy skarga o wznowienie.

Wnoszący skargę powołał się na dokumenty, które istniały już przed wydaniem prawomocnego wyroku w sprawie, w której domaga się wznowienia postępowania, a nadto pozostawały one w jego dyspozycji. Zatem nie ma podstaw do przyjęcia, iż są to okoliczności faktyczne i środki dowodowe, z których skarżący nie mógł skorzystać w toku tamtej sprawy.

Wypada podkreślić, że art. 403 k.p.c. zawiera wyczerpujące wyliczenie podstaw wznowienia o charakterze restytucyjnym, a zatem katalog ten nie może być rozszerzany. Skarga o wznowienie postępowania nie może opierać się na zarzucie wadliwej oceny dowodów i okoliczności faktycznych w sprawie, której dotyczy skarga (por. postanowienia SN: z dnia 22 maja 2003 r., IV CKN 163/01, niepubl. i z dnia 5 września 2003 r., II CO 14/03, niepubl.). Ewentualna wadliwość orzeczenia wynikająca z obrazu prawa materialnego także nie może być kwalifikowana jako ustawowa podstawa wznowienia postępowania (por. postanowienie SN z dnia 4 kwietnia 2007 r., V CZ 25/27, niepubl.).

Dokonując analizy treści przedstawionych dokumentów skarżący w rzeczywistości dąży do podważenia ustaleń, jakie stanowiły podstawę ustalenia odszkodowania za przejętą nieruchomość w niższej wysokości od odszkodowania, jakie zostało mu już wypłacone. Kwestia ta nie była jednak przedmiotem roztrząsania w sprawie, której dotyczy skarga. W tej sprawie bowiem Skarb Państwa domagał się zwrotu od skarżącego części odszkodowania (różnicy między odszkodowaniem wypłaconym a ostatecznie zasądzonym po uchyleniu wyroku przez Sąd Najwyższy), natomiast sama wysokość odszkodowania nie była przedmiotem ustaleń i ocen.

Reasumując, należy stwierdzić, że skarżący nie oparł skargi na ustawowej podstawie, co uzasadnia jej odrzucenie w oparciu o art. 410 § 1 k.p.c.

SSA Anna Bohdziewicz SSA Piotr Wójtowicz SSA Ewa Jastrzębska